

Ad Wijnands wordt door puike ploegwerk naar zege geloodst

Raas viert opening van het Belgisch seizoen

Honderd vertrekkers gisteren in Sint-Truiden voor de 52ste Ronde van Limburg en dat was meer dan de organisatoren vorige week nog hadden gehoopt. De reden van deze inflatie lag in het slechte weer dat de inrichters van Gent-Gent weken werk en tonnen geld gekost moet hebben. Gent-Gent dus van het programma geveegd, even ontberijbare wegen tussen Kuerne en Brussel en daarom mocht Sint-Truiden de première van het Belgische wielerseizoen verzorgen. Alle ingrediënten waren aanwezig in de fruitstad om een boeiende finale te garanderen en die kwam er ook. Na een superlange extra-trage aanloop zorgden een paar renners, al dan niet gekweld door schuldgevoel, voor een maratonfinale. 42 kilometer voor de finish bouwden ze een mooie voorsprong uit, vielen stil met zicht op Sint-Truiden, maar krabbelden terug en beslisten de wedstrijd. Geen tweestrijd deze keer tussen Post en Raas. Panasonic kwam er in de finale niet meer aan te pas, Raasdisciplen des te meer. Dat Wijnands de finishing touch zou leveren, lag dan ook in de lijn van de verwachtingen en van het vlekkeloze ploegenspel.

De eerste Belgische zonnestrallen zetten vreemd genoeg niet aan tot actie. Honderd vertrekkers maar geen mens die er aan dacht het tijdschema te respecteren. Na honderd kilometer koers, voorbij het kasteel van Alde Biezen dus, telde de groep al meer dan drie kwartier achterstand op de planning van de inrichters. Daarna volgde een schuchtere poging van een drietal renners onder impuls van Ludo Schurgers. De goden waren de Lommelnaar gisteren echter slecht gezind zodat Ludo eerst gegrepen werd en even verder tegen een slecht geparkeerde wagen knalde. Schurgers werd afgevoerd op het moment dat de koers definitief gelanceerd zou worden.

Dat gebeurde na 131 kilometer, op de «berg» van Kanne, zoals de plaatselijke wegverhoging wordt genoemd. Op die zogenoemde Muizenberg was Ludo De Keulenaar naar voor geschoven met Erik Vanderaerden in z'n wiel. Zegehoongerige Panasonic dus en dat precies zou hen de overwinning kosten. Bij de ontsnapping na de Muizenberg zat de blauwe garde nochtans in een zetel. Achttien renners hadden zich afgescheiden en daaronder Vanderaerden - Erik dus - met vier gezellen. Kwaliteit zat er genoeg in deze groep, maar dat belette niet dat alles mocht worden overgedaan na 150 kilometer.

Daar werd door Kwantum-Hallen de basis gelegd voor een zoveelste succes. Post had immers geoordeeld dat zes ploegmaats volstonden voor Vanderaerden om de wedstrijd naar hun hand te zetten. De ploeg van Raas ontkende dat. Toen de achttien man sterke kopgroep werd gegrepen, was er van Post niemand meer in staat om een nieuwe aanval te beantwoorden. Raas daarentegen had nog genoeg frisse renners in dienst om mee te sturen bij de volgende, en definitieve ontsnapping. Tien kanshebbers bleven er over en daaronder zat er vier uit de «stal» van Raas.

Danny Vanderaerden zou, samen met Patrick Versluys, naar het einde toe nog een poging wagen om de kopgroep te versterken, maar de prijs voor het meest opgemerkte Belgische debuut van Limburgse neo-profs was toen al toegekend aan Opglabbeke naar Luk Roosen. Samen met Frank Van De Vijver was de jongste aanwinst van Jan Raas immers bij de kopgroep betrokken. Veelbelovend voor een renner die een ongetwijfeld een conditionele achterstand moet hebben en dat ook helaas moest laten blijken op de kasseinstrook tussen Lauw en Tongeren. Roosen er dus af en de overige negen voorop tot aan de finish.

Voorraan kwam het organisatorische talent van de Raasrenners tot uiting. Terwijl de snelle Ad Wijnands zich rustig kon laten meedrijven, trachtten Jelle Nijdam en Twan Poels de tegenstanders af te matten met te verwachten demarrages. Frank Van De Vijver zou hieraan ten onder gaan, maar bevestigde met z'n derde plaats toch z'n prestatie op het WK voor amateurs. De verrassing aan de finish werd verzorgd door Peter Hoondert die nipt voor Van De Vijver eindigde. Dat Wijnands won, was toen al geen verrassing meer.

Erik BEERTEN

Ronde van Limburg

UITSLAG

1. Ad Wijnands, Ned., 217 km in 5:42 uur; 2. Peter Van Hoondert, Ned.; 3. Frank Van De Vijver; 4. John Bogers, Ned.; 5. André Meuwissen; 6. Patrick Onno; 7. Jelle Nijdam, Ned.; 8. Alain de Roo; 9. Twan Poels, Ned.; 10. Patrick Versluys op 2'05"; 11. Danny Vanderaerden, op 2'13"; 12. Carlo Bomans op 2'50"; 13. Ronny Van Hohen; 14. Koenraad Van Rooij; 15. Marc Van Geel; 16. Willem Wijnants; 17. Adri van der Poel, Ned.; 18. Jan Wijnants; 19. Alfons De Wolf; 20. William Tackaert; 21. Ch. Lavenu, Fra.; 22. Hans Langerijs, Ned.; 23. Nico Emonds; 34. André Lurquin; 25. Leo Van Vliet, Ned.; 26. Janne Slendebroek, Ned.; 27. Herman Frison; 28. Marc Sprangers; 29. Dirk Clarys; 30. Drik Durant.

Prima debuut van Frank Vandevijver

Toen het zeker was dat het negental voorop zou blijven, werd voorbij de finish druk getipt op Frank Vandevijver. Zijn bronzen medaille in het amateur-wk in Italië zette zijn snelle benen inderjod al dubbel en dik in de verf.

«Winnen zat er in Sint-Truiden echt niet in», luidde het. «Daarvoor heb ik te vaak moeten reageren. Normaal was dat de taak van Onno's», geveest. «Conditioneel faalde die nog. Hij heeft een paar gaten dichtgeplakt, maar uiteindelijk was het aan mij om alles gesloten te houden. Die les is weer te leerde.»

Ook André Meuwissen maakte voorraan indruk. De knecht in de rol van kopman «Iedereen had vandaag een vrije gelede», verdedigde André zijn aanwezigheid voor aan. «Wie kon meezijn, kreeg de kans. Winnen was een ander paar mouwen. Ik ben een paar keer weggesprongen, maar telkens zat een van de Kwantumals als waakhond in het wiel. Dat zou dus niet lukken. Als je daarbij van jezelf weet dat je strijkt in de spurt, ebt die ambatte slag weg. Op de koop toe moest ik met gebroken spaken over de eindmeet.»

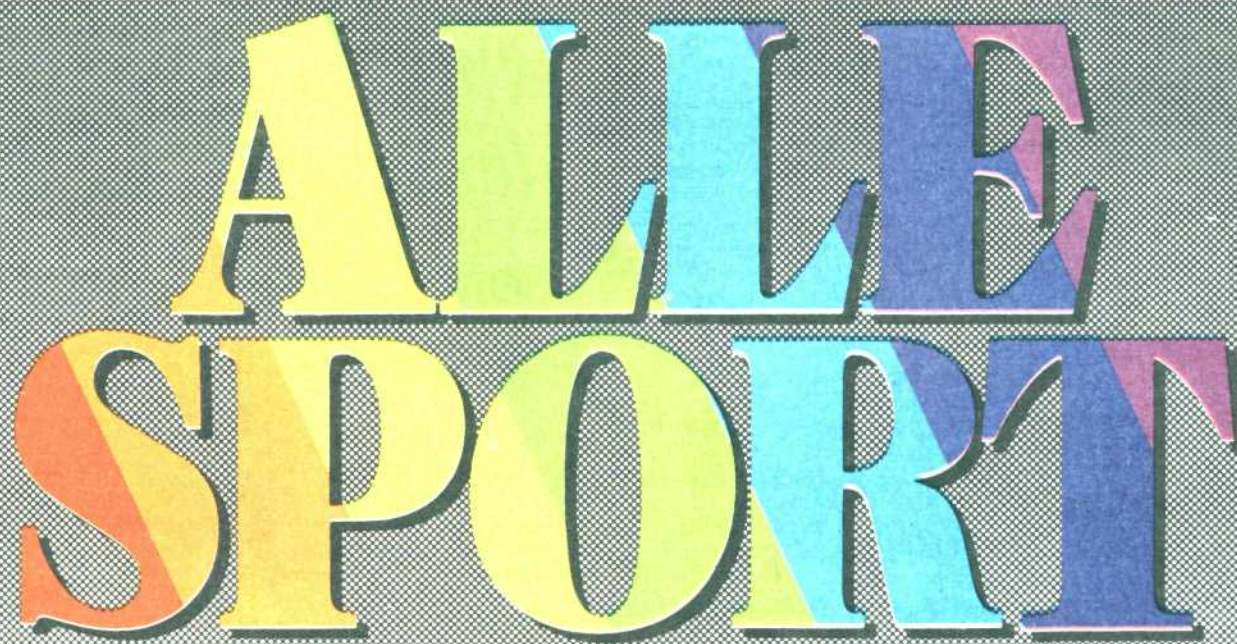
N.T.

Foto boven:

De Ronde van Limburg, door het «forfait» van Gent-Gent gepromoveerd tot openingskoers van het Belgische wegseizoen werd gewonnen door Ad Wijnands. De Nederlander versloeg Peter Hoondert en Frank Van De Vijver in de spurt en rondde zo het voortreffelijke werk van z'n ploegmaats af.

Foto onder:

Riante voorsprong voor Ad Wijnands in de laatste rechte lijn. Een Nederlander wint meteen de opening van het Belgische wielerseizoen.

Ad Wijnands? «Een klasbak, maar 't is er tot nu toe niet altijd uitgekomen»

Mooi werk van de ordehandhavers na de aankomst in de fruitstad en dus vervelend voor de pers die maar niet door het cordon geraakte dat winnaar Wijnands wou beschermen. Z'n meisje, dat stilletjes wuifde, mocht wel passeren van de onkreukbaren. Kusje geven en weer weg. Nog een paar veelzeggende uitspraken genoteerd zoals «Ik voelde me sterk vandaag» en dat soort wetenswaardigheden en daarna Ad Wijnands naar de dopingcontrole zien vertrekken. Hulpbestuurder Hilaire Verschueren was echter goed genoeg geluimd om de kou welwillend te trotseren. «M'n pronostiek is uitgekomen», lachte hij. «We hadden er op gerekend dat Ad vandaag de koers zou winnen. Speciaal geval eigenlijk, Adje Wijnands. Een klasbak maar 't wil er niet altijd uitkomen. Snelle jongen ook. Geen zorgen meer gehad toen ie voorop zat. Toen de eerste groep gepakt werd, zaten we in een zetel. De Panasonic zaten dood. Die hadden zich allemaal uitgesloofd in de eerste ontsnapping, hadden verder niemand meer in koers. Wij hadden nog een paar alerte renners op overschot. Hebben we handig van gebruik gemaakt. Wijnands is een snelle jongen, maar je moet hem weten aan te pakken. Hij heeft zelfvertrouwen nodig, maar ook weer niet teveel want dan krijg je een averechts effect. Iemand die je absoluut niet programmeren kan, en eigenlijk laat je 'm nog het best van al met rust. Hij is genoeg met z'n vak bezig om te weten wat goed is en wat niet. Te geconcentreerd in feite en zoets hou je niet altijd vol. Daarom mag je niet te veel rijden, gaat ie ook niet mee bijvoorbeeld naar de Tirreno.»

Wijnands' winnaar dus maar met de gratie van Jelle Nijdam. Die werd onlangs berispt door Raas. Moest z'n hoofd wat koeler houden, vond de baas. Die preek heeft vruchten afgeworpen. Even voor de laatste ronde demarreerde Jelle Nijdam. Van De Vijver moest wel reageren en verloor dus de reserves die hij aan de finish te kort zou komen. Wijnands was daar de snelste maar de hoofdpreijs van de dag ging naar het team-work van de ploeg.»

(g.l.)

Geen nieuwe datum voor Gent-Gent

De wegens de slechte weersomstandigheden afgelaste openingskoers Gent-Gent zal dit jaar niet op een latere datum verreden worden. De wielerkalender laat ter zake immers te weinig ruimte. In 1971, toen de wedstrijd eveneens als gevolg van sneeuwverlast niet op de eerste zaterdag van maart kon plaats vinden, was er een uitwijkmogelijkheid doordat de inrichters van de Grote Prijs van Wasmuel vrijwillig hun datum afstonden. Maar op zoveel inschikkelijkheid werd thans niet meer gerekend, en de organisatoren besloten dit seizoen geen nieuwe datum vast te leggen.

Leon De Coocker, directeur van de promotiedienst van de inrichterskrant Het Volk, zei zaterdag: «Er komt zoveel mankracht, overleg met de wegnpolitie en geld aan zo'n wielerskoers te pas, dat overhaasting en improvisatie totaal uitgesloten zijn. Bovendien hebben we onze faam hoog te houden. We kunnen ons echt niet veroorloven om later op het seizoen een minderwaardig deelnemersveld de straat op te sturen. Dat zou ons imago erg schaden. Neen, dan nog liever een jaartje overslaan en hopen dat de weergoden ons vanaf '87 weer gunstig gezind zijn.»

De Coocker merkte ook nog op dat de beslissing om Gent-Gent af te gelasten zeer vroeg op de morgen werd genomen en dat ze door de renners en sportbestuurders op ruim begrip werd onthaald. Benevens de Belgische openingskoers slaat ook Kuurne-Brussel-Kuurne, gisteren eveneens afgelast, een jaar over. Sneeuw en ijzel waren er ook oorzaak van dat de Italiaanse semi-klasseker Milaan-Turijn van het programma werd geschrapt.

Eerste proloogzege van Sean Kelly

PROLOGE PARIJS - NICE

DE UITSLAG

1. Sean Kelly (Ier) de 5,9 km in 7:19 (gemidd.: 48.282 km/u.); 2. Bert Oosterbosch (Ned) 7:24; 3. Alain Bondue (Fra) 7:26; 4. Thierry Marie (Fra) 7:27; 5. Jean-Luc Vandebroucke 7:31; 6. Greg Lemond (Vst); 7. Gilbert Duclos-Lassalle (Fra) 7:33; 8. Charly Berard (Fra) 7:37; 9. Jean-Francois Bernard (Fra); 10. Dominique Lecroq (Fra) 7:41; 11. Kim Andersen (Dan) 7:42; 12. Bruno Wojtinek (Fra) 7:43; 13. Claude Brun (Fra) 7:45; 14. Steve Bauer (Can) 7:47; 15. Jean Claude Bagot (Fra) 7:49; 16. Frank Hoste; 17. Alfred Akermann (Zwi) 7:50; 18. Jesus Blanco (Spa); 19. Yvon Madiot (Fra); 20. Bruno Cornillet (Fra); 21. Jerome Simon (Fra) 7:52; 22. Stephan Joho (Zwi) 7:53; 23. Dag Otto Lauritzen (Noo) 7:54; 24. Inaki Gaston (Spa) 7:54; 25. Marc Madiot (Fra) 7:55; 26. Bernard Richard (Fra) 7:55; 27. Christian Chaubet (Fra) 7:56; 28. Ludo Winterberg (Zwi) 7:56; 29. Pedro Munoz (Spa) 7:56; 30. Francois Lemarchand (Fra) 7:57; 31. De overige Belgen: 37. Eric Van Lancker 8:00; 42. Daniel Rossel 8:03; 58. Eddy Schepers 8:11; 74. Frank Verleyen 8:22; 76. Roger De Cnijf 8:24; 83. Eddy Planckaert 8:31; 87. Etienne De Beule 8:35; 88. Jan Bogaert 8:36; 89. Leon Nevels 8:38

BOIS DE VINCENNES. —

1984 betekende voor hem een absoluut topjaar waarin hij klassiekers aan de lopende hand won. Alsof het kinderspel was. Sean Kelly was de absolute heerser geworden. Kelly de king.

Twaalf maanden later verging het hem evenwel zoals velen voorspelden. De absolute suprematie was weg, de Ier moest tot aan de Ronde van Lombardije wachten alvorens zijn eerste klassieker binnen te rijden.

Sean Kelly leed eronder, in zoverre dat hij in de tussenperiode verbeterder dan ooit ging trainen. Kelly wou absoluut terug naar het niveau van 1984.

De drang om zichzelf te affirmeren was zo fel dat hij kost wat kost ook wou aantreden in de vorige week in ijselijke omstandigheden verreden wielerveueprns, een tweederangskoers die hij anders met nogal wat verachting behandelde. Nu kon de Ier niet snel genoeg een eerste maal zijn conditie op de proef stellen. Het resultaat overtrof dan ook zijn stoutste verwachtingen. Sean won ter gelegenheid van «zijn» wedstrijd, Parijs-Nice, de eerste proloog uit zijn loopbaan. Hij was dan ook de eerste om zichzelf verrast te tonen, niettegenstaande hij dit seizoen toch ook al twee ritten in de

ronde van Valencia op zijn naam had geschreven.

EVOLUTIE

Dit was voor hem echter nieuw, want prologen behoorden niet tot zijn exclusieve terrein, maar dat was vroeger met het klimwerk al evenmin het geval. In zijn eerste jaren werd hij overigens aanzien als iemand die zich alleen maar in de spurts kon weren. Het klimmen kwam er later bij en nu ont-popt Sean zich bovendien ook nog tot een gedegen proloogrijder. Merkwaardige evolutie! Die blakende conditie maakt van Kelly

meer dan ooit de superfavoriet voor deze Parijs-Nice, te meer daar één van zijn grote tegenpartij, zijn landgenoot Stephen Roche, niet aan de start verscheen, aangezien die nog altijd met knieproblemen sukkelde.

Of die rol van superfavoriet niet te belastend zal zijn moet later blijken. En zal afhangen van het feit of hij nu opnieuw vermag de wedstrijd te controleren, iets wat naar zijn gevoel het afgelopen jaar te weinig het geval was geweest.

In het bevestigende geval zit de kans er dik in dat hij met zijn eerste proloogzege uit zijn loopbaan

meteen de basis heeft gelegd voor een vijfde opeenvolgende eindzege.

GEEN BELGISCHE VLAANDEREN VOOR HOSTE?

De tweede Belgische tijd, na Jean-Luc Vandebroucke, werd neergezet door Frank Hoste. «Ik wou bewijzen dat zij ongelijk hadden mij van geen speciale fiets te voorzien», was zijn uitleg. «Zij beschouwen mij als alleen maar sprinter en achten speciaal materiaal bijgevoerd niet noodzakelijk». Wat klassiekers betreft zal Hoste zijn spurtersgaven, zoals het er nu naar uitziet, alleen maar aan de man kunnen brengen in Milaan-San Rmo en Parijs-Roubaix.

Daags na de Ronde van Vlaanderen begint immers die van het Baskenland en dat is voor zijn werkgevers veel belangrijker. De begeerde rehabilitatie in eigen land is blijkbaar nog niet voor dit jaar.

Tijdens zijn loopbaan als toprenner heeft Eddy Merckx, perfectionist als hij is, een sportmassage gebruikt die door sportdokers op punt werd gesteld. Als blijk van vertrouwen in de formule, heeft hij zijn naam aan deze sportmassage verleend.

emerxil

Lidclubverkoop bij uw apotheker

Alcon-Couvreur n.v. - 2670 Puurs

8-1078-2050